

*prosit! s csak úgy üvegből
nyakalom a bort sört vodkát mikor
mi van olykor fizetésnapok előtt
tejet is iszom s ez mindig
a boldog tejkorszakra emlékeztet volt nékem
falovam s ez már elegendő ok az ünneplésre
volt nékem bűgőcsigám és bodzapuskám
s ez már elegendő ok az ünneplésre
anyu úgy szeretett hogy alig
lehetett elviselni s ez
már elegendő ok az ünneplésre apu
a hiányát hagyta rám s egy ollót s ez
már elegendő ok az ünneplésre esténként
hideg fém-karjai közé fogja a nyakamat s ez
már elegendő ok —*

V A R G A I M R E

A toronyépítő jeleket lát

Rousseau és Kazinczy emlékére

*A népek úgy határozának
a folyó partjára tornyot emelnek
csillagokat karcoló tetejűt elegendőt
mind a folyó menti világnak
Hírét hogy hallották elindulának felszél-irányból
virággal lombbal díszített ormótlan tutajon
elindulának délről maguk előtt terelve barmaik
s elindulának naptámadat felől s onnan hol nyugat
csillaga lángol vonultak seregekben át az őszi mezőkön
kiszáradt katángok csipkefák galagonyacserjék és
kökénybokrok közt vizomlások mellett horhosok mélyén
vonultak a faközöld és rozsdás lombú fák
tisztasárga levelű nyírek már koraeste
kődbe merültek különös tarkaság foszlott elő
a földi felhővilágból s ilyenkor hőkre fogva
az elülső szekerek állatait megálltak gyors-mód
rakott tűznél szárítkoznak melegedésnek
óh óh szellem anyóka már odaérünk hamarost
ha segítesz szarvasünő ha segítesz óh óh
Elindula a föld-rész mind a folyó felé
hogy közösen fölemeljék a tornyot*

Tőlünk minden jel s elvontság idegen s minden
mi másra utal idegen mert szabadságunkra tör
„csak pusztítjuk vélek az édes dolgokat”
úgymond s ezt hirdették fennen a tudósok
nem látva hogy minden építés elvonatkoztatás is
A nyelvünket használhatjuk-é közben
formáljuk talán a tornyot ember alakra
Mennyi kérdés már munkánk

kezdeése előtt s mennyi felírás

az átabotában ácsolt deszkabódékon
HAZÁM BARÁTOM ISTENEM MAGAM VAGYOK
a bölcs munka-irányítók lejártak
reggelente a partra s ők már látták a vizen
megtervezett csodánkat a tornyot
tükröképét azazhogy A nyelvünket a nyelvünket
használhatjuk-é vagy a bárki fiaborja fejének
érthető mutogatósi talán emberiesebb
de hiszen jelzések sora ez is
és így vélik a bölcsök szabadságunkra
t e r m é s z e t ü n k r e tör Legyen a tornyunk hatalmas
s érje a homorú ég legközepét ám lehet-é
művünk nagyobb minálunk
nagyobb mindenkinél s tudásunknál is magasabb
Leszáll a köd s mint napra kitett
rézdísz lángol kis tüzeink képe a vízben
Két láng-arabeszk közt nagy hal
dobja magát levegőbe minden csupa jelzés
csupa jelzés olvasok belőlük védelmül magának aki
tornyot emel önmaga tömlőcébe kerül

Holnap

megszököm és elindulok visszafelé s az-ki
a tornyot építeni igyekszik el- én eltanácsolom
babonás erre a népség
azt mondom majd a folyó ó szent szarvasünő
átok van rajtunk a folyó
megfordulván medrében
vissza-folyik